ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/2123,

ze dne 11. listopadu 2020,

kterým se Spolkové republice Německo a Dánskému království uděluje výjimka pro kombinované síťové řešení Kriegers Flak podle článku 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943

(oznámeno pod číslem C(2020) 7948)

(Pouze dánské a německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou ([1]) (dále jen „nařízení o elektřině"), a zejména na článek 64 uvedeného nařízení,

poté, co se žádostí obeznámila členské státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. **POSTUP**

(1) Dne 1. července 2020 předložily dánské a německé orgány Evropské komisi žádost o výjimku pro kombinované síťové řešení Kriegers Flak podle článku 64 nařízení o elektřině.

(2) Dne 7. července zveřejnila Evropská komise žádost o výjimku na svých internetových stránkách ([2]) a vyzvala členské státy a zainteresované subjekty, aby do 31. srpna 2020 předložily připomínky. V pracovní skupině Rady pro energetiku ze dne 13. července 2020 byly členské státy informovány, že byla předložena žádost o výjimku a že lze vyjádřit připomínky.

2. **KOMBINOVANÉ SÍŤOVÉ ŘEŠENÍ KRIEGERS FLAK**

(3) Kriegers Flak jako zeměpisná oblast se vztahuje na útes v Baltském moři a spojuje ekonomické zóny Dánska, Německa a Švédska. Útes vytváří relativně mělké vody a v roce 2007 měly Dánsko, Německo i Švédsko zájem vyvinout v této oblasti větrné parky. Původně posuzovali možnost vytvořit společný projekt propojující rozvoj v této oblasti provozovatelé přenosových soustav („PPS") ze všech tří členských států. Od roku 2010 pokračovali v projektu výstavby větrné farmy připojené ke dvěma zemím (tzv. „hybridním projektu") pouze dánští a němečtí provozovatelé soustav.

(4) Podle žádosti o výjimku bylo hlavním cílem návrhu Kriegers Flak jako hybridního projektu zvýšit využití propojení mezi větrnými parky a jejich příslušnou rozvodnou sítí na pevnině zpřístupněním této kapacity pro obchod mezi zónami v době, kdy by nebyla plně potřebná pro přepravu elektrické energie z větrných parků na pevninu.

([1]) Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54.

([2]) https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/derogation_decisions2020v1.pdf

(5) Na konci roku 2010 podepsaly Energinet.dk (dánský PPS) a 50Hertz (německý PPS pro tuto oblast) grantovou dohodu o příspěvku ve výši 150 milionů EUR z Evropského energetického programu pro hospodářské oživení („EEPR“). V roce 2013 byl Kriegers Flak zahrnut také do prvního seznamu projektů společného zájmu připojeného k nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1391/2013 ([3]). Koncepce Kriegers Flak, včetně koncepce týkající se plánovaného zacházení s toky elektřiny v případě přetížení („řízení přetížení“), byla předmětem intenzivních diskusí s dotčenými vnitrostátními energetickými regulačními orgány a byla také představena Evropské komisi.

(6) Kriegers Flak jako širší projekt kombinuje tyto prvky (viz též obrázek 1 níže):

a) Parky Baltic 1 a Baltic 2, jež se oba nacházejí v německých oblastech Baltského moře. Park Baltic 1 byl uveden do provozu v roce 2011 a má kapacitu 48 MW. Park Baltic 2 byl uveden do provozu v roce 2015 a má kapacitu 288 MW.

b) Větrný park, který se rovněž nazývá Kriegers Flak, nacházející se v dánských oblastech Baltského moře. Tento větrný park má kapacitu 600 MW a jeho uvedení do provozu se plánuje v roce 2022.

c) Připojení k síti z německých větrných parků na německé pobřeží s kapacitou zhruba 400 MW, které využívá střídavý proud o napětí 150 kV na vzdálenost 136 km, uvedené do provozu v letech 2011 a 2015.

d) Připojení k síti z dánského větrného parku na dánské pobřeží (v nabídkové zóně Dánsko 2) s kapacitou 680 MW, které využívá střídavý proud o napětí 220 kV na vzdálenost 77–80 km, uvedené do provozu v roce 2019.

e) Stejnosměrná měnírna v Bentwischi v Německu asynchronně propojující synchronně propojené oblasti Nordic a Continental.

f) Dva kabely vysokého napětí střídavého proudu o kapacitě 400 MW spojující větrné parky Kriegers Flak a Baltic 2 na vzdálenost 24,5 km.

g) Pro propojení plošin Kriegers Flak a Baltic 2 musely být obě námořní plošiny rozšířeny.

h) Hlavní ovladač provozu propojovacího vedení (dále též jen „MIO“). MIO řídí tok zatížení přes stejnosměrnou měnírnu v reálném čase, spouští protiobchody, dochází-li k přetížení v důsledku výroby větrné energie, která je vyšší, než se odhadovalo, spouští omezování větrných parků na moři, pokud je to v krajním případě nezbytné, a přizpůsobuje nastavené hodnoty pro napětí a jalový výkon na stejnosměrné měnírně pro zajištění stability napětí. Každou hodinu rovněž provádí prognózy zbývající přenosové kapacity, která má být zpřístupněna trhu.

(7) Z výše uvedených aktiv nepovažuje žádost o výjimku větrné parky za formální součást projektu Kriegers Flak (který se proto považuje za omezený na aktiva přenosové soustavy c) až h)).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1391/2013 ze dne 14. října 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, pokud jde o unijní seznam projektů společného zájmu (Úř. věst. L 349, 21.12.2013, s. 28).

Obrázek 1

Mapa oblasti projektu Kriegers Flak a hlavní prvky soustavy

(8) S „kombinováním“ vnitrostátních sítí jsou navíc přímo spojena pouze aktiva e) až h). Pouze tato aktiva (označená na obrázcích 1 a 2 jako „aktiva Kriegers Flak CGS“) byla proto spolufinancována z fondů EU.

Obrázek 2

Aktiva Kriegers Flak CGS

3. POŽADOVANÉ VÝJIMKY

(9) Všechny požadované výjimky se týkají přidělování kapacity soustavy Kriegers Flak na hranici nabídkové zóny mezi nabídkovými zónami Dánsko 2 („DK2“) a Německo - Lucembursko („DE-LU“) s prioritou pro větrné parky na moři přímo připojen k soustavě Kriegers Flak.

(10) Žadatelé žádají pro soustavu Kriegers Flak o výjimku z řady požadavků popsaných níže, jež všechny souvisí s minimální dostupnou kapacitou pro obchod podle čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině.

3.1. **Ustavovení článku 16 odst. 8 nařízení o elektřině**

(11) Ustanovení článku 16 odst. 8 nařízení o elektřině stanoví, že provozovatelé přenosových soustav neomezují objem propojovací kapacity, která má být zpřístupněna účastníkům trhu, jako prostředek k vyřešení přetížení uvnitř jejich vlastní nabídkové zóny, nebo jako prostředek k řízení toků plynoucích z transakcí uvnitř nabídkových zón. Tento odstavec se považuje za splněný, pokud je na hranicích používajících přístup založený na koordinované čisté přenosové kapacitě při dodržení limitů provozní bezpečnosti po odečtení kontingencí určených v souladu s rámcovým pokynem pro přidělování kapacity a řízení přetížení dostupných nejméně 70 % přenosové kapacity pro obchod mezi zónami. Německé a dánské orgány žádají, aby se tento minimální procentuální podíl nevztahoval na celkovou přenosovou kapacitu při dodržení limitů provozní bezpečnosti po odečtení kontingencí. Namísto toho by se měl vztahovat pouze na zbývající kapacitu po odečtení veškeré kapacity, jejíž potřeba se předpokládá pro přenos výroby z větrných parků připojených do soustavy Kriegers Flak na břeh („zbytková kapacita“).

(12) Takže pokud by ze 400 MW přenosové kapacity bylo 320 MW již třeba na přepravu větrné energie na břeh, pak by se na základě žádosti o výjimku vztahovaly požadavky podle čl. 16 odst. 8 pouze na 80 MW. Pokud by tedy bylo nejméně 70 % z 80 MW zpřístupněno pro obchod mezi zónami, mělo by to podle názoru německých a dánských orgánů být považováno za dostatečné ke splnění požadavků čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině. Kapacita odečtená od celkové kapacity před výpočtem minimální kapacity zpřístupněné pro obchod v denním časovém rámci vychází z prognóz výroby energie z větrných zdrojů obou PPS na následující den. Nevyužitá kapacita po přidělení kapacity na následující den musí být zpřístupněna na vnitrodenním trhu.

(13) Je třeba poznamenat, že tento přístup je, jak je uvedeno v žádosti, v současné době zahrnut do metodiky výpočtu kapacit regionu pro výpočet kapacity Hansa pro denní a vnitrodenní časové rámce. Region pro výpočet kapacity Hansa zahrnuje projekt Kriegers Flak. Metodika výpočtu kapacity regionu Hansa byla dohodnuta mezi vnitrostátními regulačními orgány regionu Hansa dne 16. prosince 2018. Metodika výpočtu kapacity regionu pro výpočet kapacity Hansa pro termínovaný časový rámec a aktualizovaná metodika pro denní a vnitrodenní časové rámce nemohly být mezi příslušnými vnitrostátními regulačními orgány regionu ještě dohodnuty, a to zejména proto, že žádné dohody o přístupu k výpočtu kapacity propojovacího vedení Kriegers Flak nebylo dosaženo. Proto byla lhůta pro dosažení dohody prodloužena v naději na ujasnění prostřednictvím současného postupu pro udělení výjimky ([4]).

3.2. **Články 12, 14, 15 a 16 nařízení o elektřině**

(14) Články 12, 14, 15 a 16 nařízení o elektřině odkazují v několika případech na minimální úroveň dostupné kapacity, jak je stanovena v čl. 16 odst. 8. Německé a dánské orgány žádají o výjimku v tom smyslu, že minimální úroveň kapacity v těchto článcích odráží minimální úroveň vypočtenou výše, tedy 70 % zbytkové kapacity.

(15) Komise to nepovažuje za samostatné žádosti o výjimku. Důležité je, že čl. 64 odst. 1 nařízení o elektřině neumožňuje výjimky z článku 12 nařízení o elektřině. Pokud však výjimka z čl. 16 odst. 8 vede k odlišnému výpočtu minimální úrovně kapacity, všechny odkazy na tuto minimální hodnotu v nařízení mají být považovány za odkazy na hodnotu stanovenou v rozhodnutí o výjimce.

([4]) Viz rozhodnutí ACER 6/2020 ze dne 7. února 2020 o žádosti regulačních orgánů regionu pro výpočet kapacity Hansa o prodloužení lhůty pro dosažení dohody o metodice výpočtu dlouhodobé kapacity, https://www.acer.europa.eu/Official_documents/Acts_of_the_Agency/Individual%20decisions/ACER%20Decision%2006-2020%20on%20extension%20Hansa_LT_CCM.pdf

3.3. **Kodexy sítě a pokyny**

(16) Na základě žádosti musí být výjimka rovněž zohledněna při příslušných postupech výpočtu kapacity v souladu s nařízením Komise (EU) 2015/1222 ([5]), kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení, nařízením Komise (EU) 2016/1719 ([6]), kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity na dlouhodobém trhu a nařízením Komise (EU) 2017/2195 ([7]), kterým se stanoví rámcový pokyn pro obchodní zajišťování výkonové rovnováhy v elektroenergetice. Pokud jsou požadovány odchylky od metodik přijatých na základě těchto nařízení Komise, takové požadavky nejsou považovány za samostatné žádosti o výjimku, ale za vnitřně propojené s žádostí o výjimku z nařízení o elektřině. Pokud se v důsledku výjimky ustanovení nařízení o elektřině na projekt nevztahuje nebo se vztahuje pouze částečně, nejsou použitelné ani metodiky přijaté podle právních předpisů nižší úrovně, které odkazují na příslušné ustanovení nařízení o elektřině nebo jsou na něm založené.

(17) Žádost o výjimku dále stanoví, že rezervace kapacity na dlouhodobém trhu musí být založena na kapacitě zbývající po odečtení instalovaného větrného výkonu. Rezervace kapacity za jiných obchodních intervalů bude založena na kapacitě zbývající po odečtení předpokládané dodávky větrné energie. Ačkoli žádost stanoví, že omezování větrných parků na moři (jež je chápáno tak, že se vztahuje pouze na větrné parky Baltic 1 a 2 a Kriegers Flak) způsobené rezervací přeshraniční kapacity pro obchod mezi zónami musí být zabráněno ve všech obchodních intervalech, Komise chápe, že tento požadavek je zamýšlený důsledek jiných požadovaných výjimek a popsaného přístupu k výpočtu kapacity a přidělování a nikoli žádost o samostatné výjimky. Žádost zejména výslovně stanoví, že přidělená kapacita by měla být pevná, proto nesmí být omezena žádná přidělená přenosová kapacita, aby se zabránilo omezování větrných parků na moři.

3.4. **Doba trvání požadované výjimky**

(18) Žádost o výjimku žádá, aby výjimka nabyla účinku s uvedením Kriegers Flak do provozu očekávaným ve 3. čtvrtletí roku 2020 a platila *„dokud budou větrné parky Baltic 1, Baltic 2 a Kriegers Flak připojené k soustavě Kriegers Flak“*. Později se odkazuje na časové omezení *„dokud budou tyto větrné parky na moři v provozu a připojeny do soustavy“*.

(19) Komise to chápe tak, že se odkazuje na větrné parky, jak již v současné době existují nebo – v případě Kriegers Flak – větrné parky, jejichž uvedení do provozu je plánováno v blízké budoucnosti. Takže pro nové větrné parky, včetně následných investic do stávajících parků, by jejich předpokládaná výroba nebyla před výpočtem zbytkové kapacity odečtena od celkové přenosové kapacity.

4. **PŘIPOMÍNKY OBDRŽENÉ BĚHEM OBDOBÍ KONZULTACE**

(20) Komise obdržela během konzultace připomínky od pěti různých zainteresovaných stran, jakož i od jednoho členského státu.

— Čtyři ze šesti podání byla příznivá pro požadovanou výjimku nebo pro ni alespoň vyjádřila pochopení, ačkoli dvě z těchto podání požadovala pro výjimku jasná časová omezení, jedno s cílem rychlého přizpůsobení se projektu právnímu rámci EU. Další podání se nevyjádřilo k samotné žádosti o výjimku, zatímco šesté podání argumentovalo ve prospěch zamítnutí výjimky a jako druhého nejlepšího řešení stanovení jejího krátkého časového omezení.

— Pokud jde o dobu trvání případné výjimky, ze čtyř podání ve prospěch udělení výjimky dvě argumentovala pro to, aby se výjimka vztahovala na celou dobu životnosti připojených větrných parků, zatímco jedno podání žádalo, aby doba trvání výjimky byla určena, aniž by navrhovalo konkrétní dobu trvání, a další podání požadovalo, aby výjimka byla dočasná, přičemž uvedlo příklad pětiletého časového omezení s cílem vývoje řešení nabídkové zóny na moři pro Kriegers Flak.

([5]) Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. L 197, 25.7.2015, s. 24).

([6]) Nařízení Komise (EU) 2016/1719 ze dne 26. září 2016, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity na dlouhodobém trhu (Úř. věst. L 259, 27.9.2016, s. 42).

([7]) Nařízení Komise (EU) 2017/2195 ze dne 23. listopadu 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro obchodní zajišťování výkonové rovnováhy v elektroenergetice (Úř. věst. L 312, 28.11.2017, s. 6).

— Pět ze šesti podání zdůrazňovalo, že ačkoli (podmíněné) *ad-hoc* rozhodnutí o výjimce může být odůvodněné vzhledem k jedinečným vlastnostem v daném případě, výjimky nejsou vhodnou alternativou ke stanovení širšího regulačního rámce s cílem zajistit trvalé regulační řešení. Takové regulační řešení by bylo nejen užitečné pro budoucí hybridní projekty, ale mohlo by také po určité době, která je nutná, aby se dohodla právní úprava a případné opětovné dojednání smluv o Kriegers Flak, umožnit výjimku nahradit. Šesté podání uznalo, že došlo ke změnám rámce, ale zdůraznilo, že je pro dlouhodobé projekty přirozené fungovat s některými regulačními změnami v průběhu jejich trvání projektu.

— Pokud jde o obsah takového trvalého regulačního řešení, které je mimo rozsah tohoto rozhodnutí o výjimce, dvě podání zdůrazňují, že podpora by měla být poskytnuta přímo způsobem založeným na trhu (například prostřednictvím aukcí), a nikoli nepřímo prostřednictvím uměle vysokých cen elektřiny nebo provozního zvláštního zacházení, jako je přednostní nasazení a nedostatečná odpovědnost za odchylku. Jedno podání se zabývá bližšími podrobnostmi, podporuje nabídkové zóny na moři jako slibné řešení, jež by mohlo být v budoucnosti použito také pro Kriegers Flak, a zdůrazňuje, že by uspořádání trhu nemělo rozlišovat mezi výrobou na souši a na moři, přičemž uznává, že je třeba podrobněji posoudit dopady nabídkových zón na moři na distribuci.

5. **POSOUZENÍ**

(21) V souladu s článkem 64 nařízení o elektřině lze výjimku z příslušných ustanovení článků 3 a 6, čl. 7 odst. 1, čl. 8 odst. 1 a 4, článků 9, 10 a 11, článků 14 až 17, článků 19 až 27, 35 až 47 a článku 51 nařízení udělit v případě, že členské státy (v daném případě jak Dánsko, tak Německo) mohou prokázat, že mají zásadní problémy související s provozováním svých malých izolovaných soustav a malých připojených soustav.

(22) Kromě případu nejvzdálenějších regionů je výjimka časově omezena a podléhá podmínkám, jejichž cílem je posílení hospodářské soutěže a začlenění na vnitřní trh s elektřinou.

(23) A konečně, účelem výjimky je zajistit, aby nebyly kladeny překážky přechodu na obnovitelné zdroje energie, vyšší flexibilitě, ukládání energie, elektromobilitě a odezvě strany poptávky.

5.1. **Malé izolované nebo malé připojené soustavy**

(24) Nařízení o elektřině nestanoví všeobecné automatické výjimky pro malé připojené nebo malé izolované soustavy. Nařízení tedy předpokládá, že navzdory široké škále velikostí a technických charakteristik elektrizačních soustav v EU mohou a měly by být všechny tyto soustavy provozovány v souladu s plným regulačním rámcem.

(25) Tento předpoklad však může být vyvrácen, a proto je podle čl. 64 odst. 1 nařízení o elektřině výjimka z uplatňování některých ustanovení nařízení o elektřině možná, pokud členské státy prokážou mimo jiné, že by uplatňování těchto ustanovení na malé izolované soustavy mohlo vést k zásadním problémům, a to zejména z důvodu zeměpisných podmínek nebo profilů poptávky relevantních pro příslušné soustavy. Toto bylo zjištěno například v případě některých malých a izolovaných středomořských ostrovů s velmi nízkou poptávkou v zimě a významným zvýšením poptávky během krátkých turistických sezón ([8]).

(26) Nařízení o elektřině předpokládá možnost udělení výjimek kromě *izolovaných* soustav i pro malé *připojené* soustavy. To vyvolává otázku, co představuje *soustavu* ve smyslu článku 64 nařízení o elektřině. K dnešnímu dni se všechna rozhodnutí Komise, kterými se udělují výjimky pro izolované soustavy, týkají ostrovů. Skutečnost, že jedinou soustavou výslovně uvedenou v článku 64 je soustava Kypru, ostrova, jehož přenosová soustava není v současné době připojena k jiným přenosovým soustavám členských států, ukazuje, že ostrovy byly pravděpodobně také to, co měl normotvůrce na mysli, když zahrnul možnost výjimky pro malé izolované nebo malé připojené soustavy.

([8]) Viz rozhodnutí Komise2014/536/EU ze dne 14. srpna 2014, kterým se Řecké republice povoluje výjimka z některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES (Úř. věst. L 248, 22.8.2014, s. 12).

(27) Pojem „soustava“ sám o sobě není definován ani v nařízení o elektřině, ani ve směrnici o elektřině. Ustanovení čl. 2 odst. 42 a 43 směrnice o elektřině však vymezují pojmy „malá izolovaná soustava“ a „malá připojená soustava“ v uvedeném pořadí. Malé izolované soustavy jsou definovány jako „každá soustava, která měla v roce 1996 spotřebu nižší než 3 000 GWh a která získává méně než 5 % své roční spotřeby elektřiny propojením s jinými soustavami“, zatímco malé připojené soustavy jsou „každá soustava, která měla v roce 1996 spotřebu nižší než 3 000 GWh a která získává více než 5 % své roční spotřeby elektřiny propojením s jinými soustavami“.

(28) Obě definice tedy zaprvé předpokládají, že soustava je něco, v rámci čehož je možno měřit a definovat spotřebu elektřiny. Zadruhé je to něco, co lze propojit s jinými soustavami. Pojem „propojovací vedení“ v čl. 2 odst. 39 směrnice je (odlišně od nařízení) definován také jako „zařízení, které slouží k propojení elektrizačních soustav“. V této souvislosti je zřejmé, že „soustava“ musí být něco, co i) může zahrnovat místa odběru a ii) může být propojeno s jinými soustavami pomocí elektrických kabelů. To zdá se vylučuje chápání několika překrývajících se a propojených soustav jako „soustavy“. Jedna soustava musí být spíše jasně oddělena od druhé. Nejjasnější oddělení, což je také to, které bylo používáno v rozhodovací praxi Komise do dnešního dne ([9]), je topologické oddělení jedné zeměpisné oblasti od druhé, jako je moře oddělující ostrov od ostatních ostrovů a pevniny nebo hory. Kromě toho je zřejmé, že „soustavu“ musí něco držet pohromadě a nemůže se skládat z několika zcela nezávislých a nesouvisejících prvků, tedy řetězec oddělených a nepropojených ostrovů by netvořil jednu, ale několik soustav.

(29) V daném případě leží oblast připojená pomocí kabelů jako součást Kriegers Flak uprostřed moře. Zatímco větrné parky Baltic 2 a Kriegers Flak jsou umístěny na útesu Kriegers Flak nebo v jeho blízkosti, větrný park Baltic 1 se nachází mezi útesem a německým pobřežím. Větrné parky jsou tedy jasně odděleny od pevniny Baltským mořem. Moře však také odděluje větrné parky od sebe navzájem. Ačkoli jsou mezi sebou připojeny kabely, to se nijak neliší od jejich připojení na pevninské soustavy.

(30) Soustava Kriegers Flak však tvoří subjekt držený pohromadě společným provozováním prostřednictvím hlavního ovladače provozu propojovacího vedení („MIO“). MIO působí v mnoha ohledech jako provozovatel samostatné soustavy, které autonomně počítá kapacitu, navrhuje nápravná bezpečnostní opatření v případě přetížení, přijímá opatření k zajištění stability napětí a nákupních služeb protiobchodu, byť pod dohledem provozovatelů soustav, obou PPS vlastnících prvky sítě. To znamená, že je Kriegers Flak *oddělena od jiných soustav u moře* a *svázána jako jediná soustava na základě společné koncepce provozu a společné provozní funkce*. Navíc se nepřekrývá s jinými soustavami a nelze ani tvrdit, že jednotlivé větrné parky tvoří samostatné soustavy. Ani jeden z obou provozovatelů přenosových soustav nemůže jednostranně řídit prvky soustavy Kriegers Flak.

(31) Kombinované zařízení sítě Kriegers Flak společně s připojenými větrnými parky představuje tedy soustavu ve smyslu článku 64 nařízení.

(32) Kriegers Flak je také jasně „malá“ soustava. U nově vytvořených soustav je logicky vyloučeno, aby se vztahovaly ke spotřebě v roce 1996. Tento referenční rok stále pochází z první směrnice Evropského parlamentu a Rady o elektřině 96/92/ES ([10]), ačkoli stále s prahovou hodnotou 2 500 GWh. Byl zachován jako referenční bod v pozdějších letech, aby se soustavám zabránilo měnit statut na základě změn jejich ročních údajů o spotřebě.

([9]) Viz rozhodnutí Komise 2004/920/ES ze dne 20. prosince 2004, kterým se pro souostroví Azory stanoví odchylka od některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES (Úř. věst. L 389, 30.12.2004, s. 31); rozhodnutí Komise 2006/375/ES ze dne 23. května 2006 o odchylce od některých ustanovení směrnice 2003/54/ES pro souostroví Madeira (Úř. věst. L 142, 30.5.2006, s. 35); rozhodnutí Komise 2006/653/ES ze dne 25. září 2006, kterým se Kyperské republice uděluje odchylka od některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES (Úř. věst. L 270, 29.9.2006, s. 72); rozhodnutí Komise 2006/859/ES ze dne 28. listopadu 2006, kterým se Maltě uděluje odchylka od některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES (Úř. věst. L 332, 30.11.2006, s. 32) a rozhodnutí Komise 2014/536/EU ze dne 14. srpna 2014, kterým se Řecké republice povoluje výjimka z některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES (Úř. věst. L 248, 22.8.2014, s. 12).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20).

(33) Pro určení, zda je soustava „malá“, je však třeba použít jako základ spotřebu v okamžiku, kdy byla nová soustava dokončena a stala se plně funkční. Tak je tomu u Kriegers Flak. Soustava Kriegers Flak s celkovou spotřebou včetně ztrát v síti odhadovanou na asi 90 GWh, nemá žádnou významnou spotřebu. Ani v blízké budoucnosti se neočekává žádné výrazné zvýšení spotřeby (např. z důvodu výroby vodíku). Zatímco spotřeba podle čl. 2 odst. 42 a 43 nařízení může naznačovat, že pojem „malé soustavy“ souvisí s „lidskou“ spotřebou, a omezuje se tak na obydlené ostrovy, Komise se domnívá, že nedostatek poptávky domácností nebo průmyslu nevylučuje kvalifikaci „malé soustavy“. Jelikož navíc neexistuje žádná minimální prahová hodnota, požadovat lidskou spotřebu uvnitř soustavy by neposkytovalo žádné smysluplné kritérium oddělení. Zatímco rozhodnutí Komise o malých soustavách jsou většinou zaměřena na řešení konkrétních výzev pro stabilní a konkurenceschopné dodávky obyvatelům soustavy, znění nařízení neomezuje možnost výjimky pro tento druh problémů. Jelikož článek odkazuje na zásadní problémy „související s provozováním“ soustavy, tyto problémy mohou být ve skutečnosti stejně dobře založeny na interakci mezi soustavou a výrobou v ní umístěnou, jako na interakci s poptávkou.

(34) A konečně, soustava Kriegers Flak, jež sama o sobě poskytuje značnou kapacitu propojení, je jasně „připojená“.

(35) Soustava Kriegers Flak je tudíž malá připojená soustava ve smyslu čl. 64 odst. 1 písm. a) nařízení o elektřině.

5.2. **Zásadní problém související s provozováním soustavy**

5.2.1. *Co je to „zásadní problém“?*

(36) Znění článku 64 je velmi široké a odkazuje na „zásadní problémy související s provozováním soustavy“. Pojem „zásadní problémy“ není ani právně definován a definice tohoto pojmu se neobjevila ani v rozhodovací praxi Komise. Otevřená formulace umožňuje Komisi vzít v úvahu všechny potenciální problémy spojené s konkrétní situací malých soustav za předpokladu, že jsou zásadní, a nikoli jen marginální. Tyto problémy se mohou výrazně lišit v závislosti na zeměpisných zvláštnostech, výrobě a spotřebě dotčené soustavy, ale také na základě technického rozvoje (např. skladování elektřiny a malá výrobní zařízení).

(37) V minulých rozhodnutích souvisely problémy, které bylo třeba řešit, se zachováním sociální soudržnosti a/nebo rovných podmínek hospodářské soutěže mezi pevninou a ostrovy v situaci, kdy bezpečnost soustavy na ostrově vyžadovala dodatečná opatření, nebo předpokládala značně vyšší náklady na ostrově ve srovnání s pevninou. „Provozování“ nelze tedy nelze chápat úzce, jako je požadavek, aby bez výjimky nebyl bezpečný provoz soustavy možný. Namísto toho se vždy mělo za to, že „problémy“ zahrnují i sociální a ekonomické problémy pro uživatele dotyčné soustavy ([11]).

(38) K dotyčným problémům musí navíc docházet v souvislosti s provozováním *soustavy*. Zdá se tedy těžké si představit odůvodnění, které by bylo založeno výhradně na dopadech, k nimž dochází mimo soustavu, např. dopady na národní režimy subvencí. To nevylučuje relevanci „nepřímých“ dopadů, například na bezpečný provoz soustavy.

5.2.2. *Soustava Kriegers Flak jako první svého druhu*

(39) Soustava Kriegers Flak je první soustava svého druhu, která kombinuje propojovací kabely mezi soustavami na pevnině a větrnými parky na moři umístěnými ve dvou různých zemích, kabel spojující tyto větrné parky na moři tak umožňuje obchod s elektřinou mezi oběma soustavami na pevnině, stejnosměrnou měnírnu mezi dvěma různými synchronně propojenými oblastmi, dvě různé úrovně napětí připojené přes transformátor na moři a MIO autonomně (pod dohledem operátorů obou provozovatelů přenosových soustav) řídící různé prvky soustavy, v případě potřeby spouštějící protiobchody nebo omezení a stanovující nastavené hodnoty stejnosměrné měnírny.

([11]) Viz např. rozhodnutí 2014/536/EU, které se odkazuje na vyšší náklady na výrobu elektřiny na ostrovech, zatímco ceny jsou podle zákona rovné cenám na pevnině.

(40) Nastavení první takové soustavy je složitý podnik a bylo spojeno s významnými výzvami. Vzhledem k vysoké složitosti projektu byla doba od projektování až po konečnou realizaci velmi dlouhá.

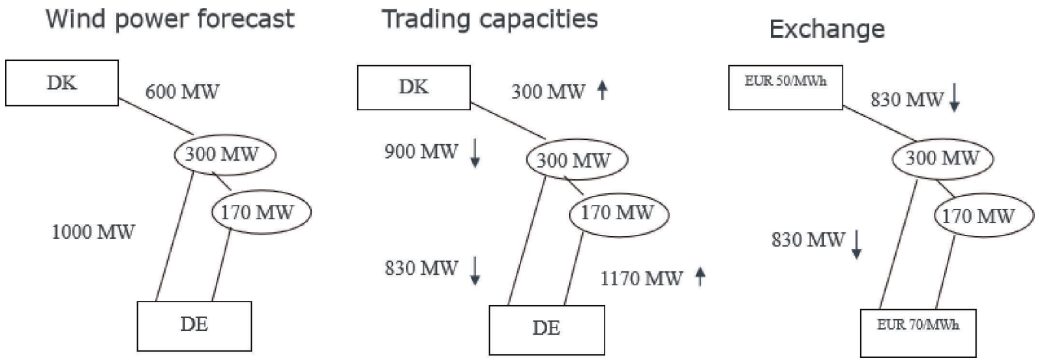
(41) Když byla v roce 2010 podepsána grantová dohoda mezi Komisí a provozovateli přenosových soustav, která do projektu Kriegers Flak přispěla částkou 150 milionů EUR z fondů EU, dohoda stanovila, že zahájení provozu soustavy Kriegers Flak je plánováno na červen 2016.

(42) Povaha „první svého druhu" však s sebou přinesla potřebu změnit konfiguraci soustavy v polovině projektu. Původně bylo plánováno použít kabely HVDC, ale jak se plánovaná plošina HVDC na moři prodražila asi o 250 % nad rámec očekávání ([12]), soustava musela být přepracována pomocí mořských kabelů AC. Revidovaná grantová dohoda byla podepsána v září 2015.

(43) Tato revidovaná struktura vedla k významnému snížení přenosové kapacity nad to, co je potřeba k přenosu elektřiny vyrobené větrnými parky z moře na břeh. To lze prokázat porovnáním dvou příkladů řízení přetížení uvedených v různých prezentacích Energinet.dk pro Komisi ze dnů 14. listopadu 2012 a 3. září 2014 v daném pořadí:

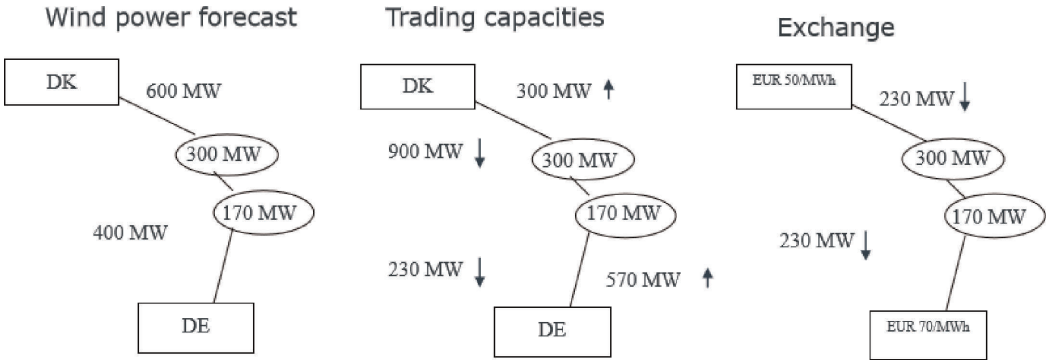
Obrázek 3:

Příklad vychází z plánu projektu z roku 2012

Obrázek 4:

Příklad vychází z plánu projektu z roku 2014

(44) Tyto příklady ukazují, že za předpokladu stejného větrného výkonu v obou scénářích byla kapacita soustavy Kriegers Flak dostupná trhu pro obchodování s Německem 830 MW v rámci projektu z roku 2012 a 230 MW v rámci projektu z roku 2014. Je však třeba poznamenat, že skutečný rozdíl mezi nastaveními obou projektů je silně závislý na situaci v oblasti větru ([13]).

([12]) Prezentace PPS 50Hertz pro Evropskou komisi ze dne 9. května 2014, snímek 3.

([13]) Na základě informací poskytnutých německými a dánských orgány dne 11. září 2020 vypadá srovnání hodnot kapacity takto: v případě německých a dánských větrných parků na moři, z nichž každý má stejnou míru využití, by se přenosová kapacita dostupná na trhu vůči Německu měnila v rámci původního nastavení projektu z 600 MW (v případě nulové výroby větrné energie) na ~ 855 MW (v případě výroby větrné energie dosahující zhruba 50 % příslušných instalovaných kapacit), a pak z ~ 855 MW na 661 MW (v případě výroby větrné energie dosahující maxima), zatímco v rámci revidovaného nastavení projektu by se měnila ze 400 MW (v případě nulové výroby větrné energie) na 61 MW (v případě výroby větrné energie).
Přenosové kapacity dostupné na trhu směrem k Dánsku by se měnily v rámci počátečního nastavení projektu z 600 MW (v případě nulové výroby) na 0 MW (v případě maximální výroby), zatímco v rámci revidovaného nastavení projektu by to bylo 400 MW (v případě výroby větrné energie v rozmezí od 0 % do 33 %), a pak by se měnily ze 400 MW na 61 MW (v případě maximální výroby větrné energie).

(45) Tato významná změna návrhu projektu představuje mimořádnou výzvu tohoto projektu. Nový návrh využívá neobvykle dlouhé AC kabely s celkovou délkou AC přípojení více než 200 km, délkou, při které se obvykle používají technologie DC (jak bylo původně plánováno). To vytváří výzvy pro stabilitu napětí uvnitř soustavy Kriegers Flak. Pro řešení této výzvy byla vyvinuta koncepce ovladače provozu propojovacího vedení („MIO“), který sleduje a řídí aktiva Kriegers Flak a podle potřeby reaguje (autonomně, ale pod dohledem operátorů provozovatelů přenosové soustavy).

(46) Reakce MIO zahrnují obstarávání potřebných objemů protiobchodů, dojde-li k přetížení. V situacích se silnými větry by výroba z větrných parků na moři již naplnila velmi vysoký podíl kapacity kabelů. Pokud by v takových situacích byly vyžadovány vysoké minimální objemy obchodů, docházelo by častěji k vysokým objemům protiobchodů.

(47) Například: V situacích, kdy je cena v zóně DE/LU vyšší než cena v zóně DK2, byl by propojovací kabel mezi německými větrnými parky a německým pobřežím přetížený a zajištění minimálního objemu obchodu na tomto kabelu by vyžadovalo protiobchody ve směru z DE/LU na DK. Pokud v takové situaci bude muset být nejméně 70 % z kapacity 400 MW (tedy 280 MW) dáno k dispozici pro obchod, tato kapacita bude použita pro proudění elektřiny ze zóny DK 2 (např. z výroby větrných elektráren v Dánsku nebo v jiných skandinávských zemích) do zóny DE/LU. Přidáním 280 MW a výroby větrných parků zón Baltic 1 a Baltic 2, které se nacházejí v nabídkové zóně DE/LU, by však došlo k překročení kapacity propojovacího kabelu mezi těmito větrnými parky a německým pobřežím.

(48) Takže aby byla zpřístupněna tato kapacita, bude buď nutné snížit výrobu z větrných parků (omezení/redispečink ke snížení výkonu), nebo se provozovatelé soustav musí zapojit do protiobchodu (obchodování s elektřinou ze zóny DE/LU do zóny DK2). Oba přístupy by snížily fyzický tok v kabelu a zabránily přetížení. Jak je však stanoveno v článku 13 nařízení o elektřině, netržní redispečink ke snížení výkonu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie se použije pouze v případě, že není k dispozici jiná možnost. Významná snížení hodin provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů by kromě toho mohla mít negativní dopad na jejich ekonomickou životaschopnost nebo cíle programu podpory obnovitelných zdrojů. Ovladač provozu propojovacího vedení („MIO“) je tudíž nastaven tak, aby snížit výkon větrných parků pouze v krajním případě a nejprve řešil přetížení pomocí protiobchodů.

(49) Použití čl. 16 odst. 8 by proto zvýšilo potřebné množství protiobchodů. To by nepochybně zvýšilo složitost udržení stabilního provozu soustavy Kriegers Flak, jelikož by byly potřebné častější zásahy MIO a musely by být MIO autonomně zpracovávány vyšší objemy obchodů. Na základě dostupných informací se však nezdá, že by tato zvýšená složitost zpochybnila provozní bezpečnost soustavy Kriegers Flak samotné, a tím sama o sobě odůvodňovala výjimku.

(50) V tomto ohledu je však důležité zdůraznit, že nařízení o elektřině výslovně uznává mimořádné problémy inovativních projektů obecně a hybridních aktiv kombinujících propojení a spojení na pevninu zvláště.

(51) Článek 3 písm. l) nařízení o elektřině stanoví, že „pravidla trhu umožňují přeměnu demonstračních projektů v udržitelné, bezpečné a nízkouhlíkové zdroje energie, technologie nebo systémy, jejichž realizace a využití jsou ve prospěch společnosti“. Legislativní rámec se tudíž zaměřuje na podporu demonstračních projektů. Článek 2 odst. 24 nařízení o elektřině definuje demonstrační projekt, jako „projekt, který prokazuje, že určitá technologie je v Unii první svého druhu a představuje významnou inovaci, která daleko překračuje hranice současného stavu technologie“. To je jednoznačně případ Kriegers Flak, což je první takový projekt, a jak také dokládají závažné problémy při jeho uvedení do existence, vyžadoval významnou inovaci daleko přesahující stav techniky.

(52) 66. bod odůvodnění nařízení navíc stanoví, že „na elektroenergetickou infrastrukturu na moři s duální funkčností (tzv. „offshore hybridní aktiva“) kombinující přenos větrné energie na moři směrem na pobřeží a do propojovacích vedení by se měla rovněž vztahovat výjimka, jaká se podle pravidel vztahuje na nová propojovací vedení stejnosměrného proudu“, jakož i na propojovací vedení střídavého proudu, jsou-li náklady na projekt obzvlášť vysoké. Projekt Kriegers Flak je podstatně složitější než průměrný projekt propojovacího vedení střídavého proudu, a tudíž by byl v zásadě způsobilý pro vynětí podle článku 63. „Pokud je to nezbytné, měl by regulační rámec řádně

zvážit specifickou situaci těchto aktiv, s cílem překonat překážky bránící realizaci společensky nákladově účinných offshore hybridních aktiv.“ I když tento bod odůvodnění výslovně zmiňuje výjimku pro nová propojovací vedení, tedy odkazuje na článek 63, z použití textu „výjimka, jaká se podle pravidel vztahuje na nová propojovací vedení stejnosměrného proudu“ je patrné, že to není jediná cesta ke specifickým rámcům pro hybridní aktiva, jež chce bod odůvodnění zdůraznit. Jelikož Kriegers Flak je prvním hybridním aktivem, je jasné, že si normotvůrci byli při vypracování 66. bodu odůvodnění tohoto projektu vědomi a považovali za možné, že by tento projekt mohl vyžadovat specifický regulační rámec.

(53) Ačkoli bod odůvodnění nemůže změnit právní požadavky pro udělení specifických rámců pomocí výjimek a vynětí podle nařízení a čl. 3 písm. l) nestanoví žádné specifické požadavky, jak regulační rámce budou nakládat s demonstračními projekty, oba dohromady ukazují vůli normotvůrce, aby Komise vzala na vědomí zejména konkrétní situaci a výzvy pro hybridní aktiva a demonstrační projekty.

(54) V této souvislosti čelí Kriegers Flak jako demonstrační projekt zvýšené složitosti. Míru této složitosti ještě nelze plně prokázat, jelikož tento projekt je prvním svého druhu. To by mohlo být dostatečné pro kvalifikaci jako problémy podle článku 64. Tato otázka by však mohla zůstat otevřená, pokud by byly dostatečné jiné důvody pro výjimku, samostatně nebo spolu s výše popsaným složitým provozem a nastavením soustavy Kriegers Flak jako hybridního aktiva prvního svého druhu.

5.2.3. *Bezpečný provoz oblasti DK 2*

(55) Kromě zvýšené složitosti provozu soustavy Kriegers Flak by zvýšené množství protiobchodu mělo též dopady na sousední nabídkové zóny. Zatímco zóna DE/LU je velká, zóna DK2 je podstatně menší. To má za následek omezenější dostupnost zdrojů pro kladnou i zápornou regulaci. Žádost o výjimku argumentuje tím, že tyto zdroje by bylo možné plně využívat již protiobchodem pro soustavu Kriegers Flak.

(56) Mohlo by dojít k pochybnostem, zda by takový nedostatek technické dostupnosti zdrojů protiobchodu byl častý, protože k protiobchodu by obvykle docházelo v situacích se silnými větry, kdy v pásmu DK2 vyrábí elektřinu velký počet větrných výrobních zařízení, ale s ohledem na velký rozsah možných situací v sítích to nelze zcela vyloučit.

(57) Soustava Kriegers Flak má však k dispozici i jiné prostředky pro řízení přetížení ve své síti. Například v případě nedostupnosti zdrojů protiobchodu může být zařízení Kriegers Flak stále bezpečně provozováno v případě, že bude snížen výkon z větrných parků, jež jsou součástí samotné soustavy Kriegers Flak.. To je v případě potřeby k zajištění provozní bezpečnosti výslovně povoleno podle článku 13 nařízení o elektřině.

(58) Kromě toho je třeba poznamenat, že zvýšení samotných nákladů na soustavu, ať už z důvodu zvýšených nákladů na protiobchody nebo zvýšených nákladů na pořízení záloh pro oblast DK2, nemůže jako takové sloužit jako základ pro výjimky podle článku 64. V tomto ohledu je třeba rovněž uvést, že v nedávném rozhodnutí o závazcích ve věci AT.40461, *propojovací vedení DE/DK*, které zkoumalo systematická omezení týkající se přeshraničních přenosových kapacit v rámci pravidel hospodářské soutěže EU, Komise shledala, že dodatečné náklady vyplývající ze zvýšených potřeb protiobchodu nebo redispečinku nemohly být přijaty jako ospravedlnění pro omezování přeshraničních toků ([14]).

5.2.4. *Legitimní očekávání*

(59) Žádost o výjimku konečně uvádí, že první diskuse o projektu Kriegers Flak byly zahájeny již v roce 2007 a že projekt byl od té doby vždy plánován na základě zvláštního přístupu k řízení přetížení, který přiděluje trhu pouze ty kapacity, které zůstávají po odečtení předpovědí větru pro následující den.

([14]) Viz rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2018 ve věci AT.40461 - propojovací vedení DE/DK: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf

(60) Žádost rovněž uvádí, že od roku 2007 došlo k významným změnám regulačního rámce a že zejména nařízení o elektřině zavedením čl. 16 odst. 8 stanovilo nové požadavky v porovnání se stávajícími právními předpisy. Žádost o výjimku tvrdí, že investiční rozhodnutí v roce 2016 bylo přijato na základě předpokladu, že by větrné parky na moři mohly mít prospěch ze zásady přednostního nasazení na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([15]) a že to mělo za následek, že kapacita pro přeshraniční obchod by mohla být snížena.

(61) Komise by chtěla v této souvislosti zdůraznit, že zásada maximalizace přeshraniční kapacity není nová koncepce, a proto nemohou být tyto argumenty přijaty. Za prvé je založena na základních zásadách práva EU, a zejména na článku 18 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též jen „smlouva"), který zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě státní příslušnosti, a článku 35 smlouvy, který zakazuje kvantitativní omezení vývozu a veškerá opatření s rovnocenným účinkem. Za druhé čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ([16]) uložil povinnost maximalizovat kapacitu propojení, když vyžaduje, že „účastníkům trhu se zpřístupňuje maximální kapacita propojení nebo přenosových sítí ovlivňujících přeshraniční toky odpovídající bezpečnostním normám pro bezpečný síťový provoz." Příloha 1.7 uvedeného nařízení navíc stanovila, že PPS „nesmějí omezovat propojovací kapacitu, aby vyřešili přetížení uvnitř své regulační oblasti". Dne 14. dubna 2010 se Komise kromě toho v případě AT.39351 rozhodla, že *Swedish Interconnectors* ([17]) přijmou závazky švédských provozovatelů přenosových soustav za to, že na základě předběžného posouzení Komise zneužily svého dominantního postavení na švédském trhu tím, že v rozporu s článkem 102 Smlouvy o fungování EU omezili přeshraniční kapacitu, aby řešili vnitřní přetížení. Podobný předběžný závěr vedoucí k závazkům byl stanoven ve věci AT.40461, propojovací vedení DE/DK ([18]) na hranici mezi západním Dánskem (DK1) a zónou Německo/Lucembursko.

(62) Na základě výše uvedených zásad by si měli provozovatelé trhu být vědomi zásady maximalizace přeshraniční kapacity. V každém případě, a to nejpozději od dubna 2010 na základě věci AT.39351, *Swedish Interconnectors,* se výklad stávajících pravidel týkajících se přeshraniční kapacity Komisí stal jednoznačný. A konečně, na rozdíl od toho, co se tvrdí v žádosti o výjimku, ani bod 1.7 přílohy 1 nařízení (ES) č. 714/2009 neumožňuje snížení kapacity mezi zónami *ad infinitum* z důvodů provozní bezpečnosti, účinnosti vynaložených prostředků a minimalizace negativních dopadů na vnitřní trh s elektřinou. Namísto toho, pokud takové omezení mohlo být výjimečně povoleno, bylo jasně „strpěno jen do té doby, než je nalezeno dlouhodobé řešení". Takže vytvářet celou soustavu se spoléháním se na trvalé snížení nebylo na základě nařízení (ES) č. 714/2009 jasně povoleno.

(63) Vztah mezi povinností maximalizovat přeshraniční kapacitu na základě nařízení o elektřině a udělení přednostního nasazení a přednostního přístupu energii z obnovitelných zdrojů podle směrnice 2009/28/ES však byl vnímán alespoň některými účastníky trhu jako ne zcela jasný, a žadatelé zdůrazňují, že tato otázka byla předkladateli projektu opakovaně vznesena v rámci jejich kontaktů s Evropskou komisí, pokud jde o tento konkrétní první projekt svého druhu. Provozovatelé přenosových soustav pracující na projektu Kriegers Flak také nijak jednoduše nepřehlíželi případnou námitku vůči jejich zamýšlenému přístupu k řízení přetížení. Spíše opakovaně prezentovali svůj plánovaný přístup útvarům Evropské komise. Dle názoru žadatelů skutečnost, že útvary Evropské komise v četných kontaktech s předkladateli projektu od roku 2010 nepožadovaly změnu struktury projektu Kriegers Flak takovým způsobem, aby se zajistilo, že bude uplatňována zásada maximalizace, přispěla ke zmatku předkladatelů projektu nad platnými pravidly pro tento projekt.

(64) Žádost o grant na projekt Kriegers Flak ([19]) v roce 2010 stanovila, že je třeba nalézt „správný výklad přednostního výkupu" s cílem zajistit životaschopnost projektu. Společná studie proveditelnosti předložena útvary Komise uváděla, že „základním předpokladem je, aby kapacita propojení, u které se nepředpokládá nezbytnost pro přepravu větrné energie, mohla být dána k dispozici na spotovém trhu". Očekávaná další přenosová kapacita pro obchod byla tedy pouze kapacita zbývající po přepravě elektřiny vyrobené pomocí větrné energie na moři na břeh.

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15).

([17]) https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39351/39351_1223_4.pdf

([18]) https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf

([19]) S. 16, riziko 7.

(65) Studie rovněž uváděla, že „na základě směrnice 2009/28/ES mají všechny země přednostní přístup k síti pro obnovitelné zdroje energie“. Německé vnitrostátní právní předpisy dále vyžadují, aby větrné turbíny mohly za všech okolností dodávat elektrickou energii do vnitrostátní německé elektrizační soustavy. V případě nedostatečné přenosové kapacity však požadavky na formální přístup do distribuční soustavy mohou být řešeny pomocí protiobchodů nebo opatření na vyrovnání trhu.“ Takže jak otázka řízení přetížení, tak možné řešení pomocí protiobchodů již byly diskutovány.

(66) Přístup k řízení přetížení přesto zůstal předmětem diskuse, a to i s útvary Evropské komise. Ve velmi podobných prezentacích Energinet.DK ze dne 14. listopadu 2012 a (na základě revidovaného plánu projektu) 3. září 2014 PPS výslovně uvedlo, že „model pro řízení přetížení je zásadní součástí základu pro investiční rozhodnutí“. Obě prezentace výslovně vznesly možné protichůdné výklady přednostního přístupu na základě článku 16 směrnice 2009/28/ES na jedné straně a zásady maximalizace podle článku 16 nařízení (ES) č. 714/2009 na straně druhé.

(67) Prezentace jasně popisují způsob, jakým měli PPS v úmyslu vyřešit tento konflikt pro projekt Kriegers Flak, a uvádějí, že „kapacita pro výrobu větrné energie v rozvodné síti na pevnině bude rezervována na základě předpovědi na následující den“ a že „zbývající kapacita má být poskytnuta propojování trhů [tedy definuje dostupnou kapacitu pro obchod] a použita stejným způsobem jako kapacita na jiných propojovacích vedeních“. I když prezentace z roku 2014 nezdůrazňovala (písemně) sníženou kapacitu pro trh v porovnání s dřívějším plánem projektu, nebylo to také ani skryté. Naopak, obě prezentace sledují přesně stejnou strukturu, a pokud je držíte vedle sebe, jasně ukazují rozdíl.

(68) Takže od roku 2010 byla na jednáních s národními regulačními orgány a útvary Evropské komise opakovaně stanovena důležitost přístupu k řízení přetížení a zdůrazňováno, že různé právní požadavky ze sekundárních právních předpisů by mohly být považovány za rozpor. Alespoň pozdější prezentace také jasně stanovily plánovaný přístup, který strany projektu hodlají přijmout s cílem vyřešit tento problém a dopad, který to bude mít na přeshraniční kapacity. Během těchto let vnitrostátní orgány a Komise nepřestávaly projekt podporovat, včetně významných finančních příspěvků, aniž by vyžadovaly změny ve struktuře projektu.

(69) Komise rovněž konstatuje, že navrhovaná koncepce byla široce diskutována s dotčenými vnitrostátními orgány a že žádný z podílejících se vnitrostátních regulačních orgánů nevznesl námitky ohledně zamýšlené koncepce řízení přetížení. Koncepce byla naopak schválena všemi regulačními orgány dotčeného regionu „Hansa“ v souvislosti se schvalováním metody výpočtu kapacity regionu „Hansa“.

(70) Samozřejmě, že pouhá skutečnost, že vnitrostátní orgány a Komise po řadu let nevznesly právní obavy, pokud jde o projekt, nemůže být v žádném případě považována za důvod pro udělení výjimky projektu. Kromě toho, jak je také zdůrazněno v odpovědi na konzultace, některé změny (nebo vyjasnění) regulačních požadavků se u projektů s velmi dlouhou dobou provádění dají očekávat. Vzhledem ke složitosti tématu a rozsáhlým diskuzím o regulačním rámci nemůže však Komise vyloučit, že strany projektu mohly důvodně předpokládat, že mohou v projektu pokračovat, jak bylo plánováno. To je rovněž uznáno několika podáními Komisi, včetně těch, kteří vidí výjimku spíše kriticky. Navíc pokud by vnitrostátní regulační orgány, ministerstva nebo Komise vznesly námitky, tento projekt by mohl být upraven před zahájením svého provozu, například tím, že by se zvýšila kapacita připojení na pevnině tak, aby vyhověla zvýšeným tokům pro obchod (jak bylo původně plánováno, ale potom opuštěno, když byl projekt změněn).

(71) Důvodem, proč bylo řízení přetížení zmíněno jako *zásadní* součást pro investiční rozhodnutí, bylo, že investiční rozhodnutí musí brát v úvahu zájmy všech zúčastněných stran. To zahrnovalo roli větrných zařízení na moři, která obdržela subvence prostřednictvím různých národních režimů podpory. Je jasné, že pokud by musela být zajištěna maximální kapacita pro obchod, vedlo by to ke zvýšené pravděpodobnosti, že tato větrná zařízení na moři budou omezena.

(72) Samozřejmě, do té míry, do které je toto omezení netržní, opravňuje čl. 13 odst. 7 tato výrobní zařízení k plné finanční náhradě ztracených příjmů z režimů podpory a na denním trhu. Kde by ztracené příjmy mohly být vyšší než tyto (např. z vnitrodenního trhu nebo systémových služeb), nařízení nestanoví žádnou povinnost náhrady škody (ačkoliv by taková povinnost mohla vyplývat z vnitrostátních právních předpisů). V každém případě by výrazný nárůst omezování větrných parků na moři značně změnil základní předpoklady projektu, jehož cílem bylo zvýšit možnosti přenosu elektřiny na břeh pro větrné parky na moři, zvýšit spolehlivost dodávek elektřiny do zóny DK 2 a zvýšit kapacitu pro obchod, aniž by došlo k výrazné změně situace stávajících větrných parků na moři nebo upřednostňování jejich odběrů podle příslušných národních rámců. Kdyby bylo stranám projektu známo, že musí být dána k dispozici maximální kapacita pro obchod bez ohledu na práva přednostního přístupu větrných parků, projekt by tak možná nebyl nikdy realizován.

(73) V souvislosti s pravidelnými kontakty s národními regulačními orgány, ministerstvy a Komisí vysvětlujícími plánovaný přístup, je pravděpodobné, že strany projektu mohly špatně pochopit právní situaci. S ohledem na to a vzhledem ke zvláštní pozornosti, kterou je třeba věnovat výzvám, jimž tento konkrétní demonstrační projekt pro hybridní aktiva čelí, by uplatnění právních požadavků, které by vyžadovaly zásadní změny základů projektu a které, kdyby byly jasné dříve, mohly zastavit realizaci projektu nebo změnit jeho základy, skutečně mohlo být považováno za vytvoření zásadních problémů pro provozování malé připojené soustavy.

(74) Komise proto může vyvodit závěr, že plné uplatnění čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině na soustavu Kriegers Flak by vytvořilo zásadní problémy pro provozování malé připojené soustavy.

5.3. **Rozsah výjimky**

(75) Výjimka se vztahuje na výpočet a přidělování kapacity mezi zónami na propojení Kriegers Flak, odchýlení se od ustanovení čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině v rozsahu, v němž stanovuje minimální prahovou hodnotu 70 % *celkové* přenosové kapacity propojení Kriegers Flak. Namísto toho se čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině uplatní v tom rozsahu, že se zpřístupní nejméně 70 % *zbytkové* kapacity, což znamená nejméně 70 % kapacity zbývající po odečtení toho, co je potřeba k přepravě výroby z větrných parků Baltic 1, Baltic 2 a Kriegers Flak do jejich příslušných soustav na pevnině na základě denních předpovědí výroby elektřiny z těchto parků.

(76) Tam, kde jiná ustanovení odkazují na „minimální prahovou hodnotu“ stanovenou v čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině, je toto vykládáno jako odkaz na minimální prahovou hodnotu stanovenou v tomto rozhodnutí. To platí i pro kodexy sítě a pokyny, včetně přidělování kapacity a řízení přetížení, rámcového pokynu pro přidělování kapacity na dlouhodobém trhu a rámcového pokynu pro obchodní zajišťování výkonové rovnováhy v elektroenergetice, jakož i pro termíny, podmínky a metodiky založené na těchto nařízeních Komise.

(77) Všechny ostatní požadavky článku 16 nařízení o elektřině, zejména požadavek, aby byla zpřístupněna maximální úroveň kapacity pro propojení v souladu s bezpečnostními normami bezpečného provozu sítí, zůstávají v platnosti.

5.4. **Žádná překážka přechodu na obnovitelné zdroje energie, vyšší flexibilitě, ukládání energie, elektromobilitě a odezvě strany poptávky**

(78) Podle ustanovení článku 64 nařízení o elektřině je účelem výjimky zajistit, aby nebyly kladeny překážky přechodu na obnovitelné zdroje energie, vyšší flexibilitě, ukládání energie, elektromobilitě a odezvě strany poptávky.

(79) Cílem rozhodnutí o výjimce je umožnit demonstrační projekt první svého druhu, jenž se zaměřuje na lepší integraci obnovitelných zdrojů energie do elektrizační soustavy. Nebrání tedy přechodu na obnovitelné zdroje energie. Nemá rovněž žádný znatelný dopad na elektromobilitu nebo odezvu strany poptávky.

(80) Co se týká vyšší flexibility a ukládání energie, je důležité si uvědomit, že možnost služby flexibility (včetně ukládání) na podporu elektrické soustavy je přímo závislá na poskytování přesných a jasných investic a dispečinku signálů těmto poskytovatelům služeb. Kde existuje strukturální přetížení v rámci nabídkové zóny, má to za následek zkreslené investiční signály pro služby flexibility specifické pro lokalitu. Například investice do výroby vodíku nebo ukládání využívajícího baterie uvnitř soustavy Kriegers Flak by mohly být životaschopnější v regulačním rámci, který

správně odráží přetížení mezi soustavou Kriegers Flak a oběma soustavami na pevnině. S ohledem na významné technologické výzvy investic na moři to automaticky neznamená, že by tyto investice byly životaschopné v případě samostatné nabídkové zóny na moři pro soustavu Kriegers Flak, ale je jasné, že přístup podle rozhodnutí o výjimce může mít negativní dopad na tyto investičních potenciály oproti zřízení nabídkové zóny na moři.

(81) Na druhé straně článek 64 nařízení o elektřině nevyžaduje rozhodnutí o výjimkách s cílem maximalizovat potenciál pro flexibilitu nebo ukládání energie, ale zaměřuje se pouze na zajištění, aby jim výjimka nekladla překážky. Jinými slovy, výjimka nesmí bránit vývoji, k němuž by bez výjimky docházelo přirozeně. Není však jisté, zda by soustava Kriegers Flak při neexistenci výjimky fungovala jako oddělená nabídková zóna na moři. Jak také zdůraznili respondenti na konzultaci, nabídková zóna na moři by mohla mít významné výhody pro fungování trhu, transparentnost a efektivní využití síťových aktiv, ale také s sebou přináší určité složitosti, např. při rozdělování nákladů a přínosů. Bez zřízení nabídkové zóny na moři, není jasné, zda by plné provedení čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině v souvislosti s projektem Kriegers Flak samo o sobě poskytovalo přesnější investiční signály pro služby flexibility nebo ukládání.

(82) Takže ačkoli výjimka neklade překážky přechodu k vyšší flexibilitě, včetně ukládání energie, je důležité vzít v úvahu potřebu vhodných investičních signálů a její dopad na případné ukládání nebo jiné investice do flexibility, pokud jde o podmínky výjimky.

5.5. **Omezení výjimky v čase a podmínky, jejichž cílem je posílení hospodářské soutěže a začlenění na vnitřní trh s elektřinou**

(83) Ustanovení článku 64 nařízení o elektřině výslovně stanoví, že je výjimka časově omezena a podléhá podmínkám, jejichž cílem je posílení hospodářské soutěže a začlenění na vnitřní trh s elektřinou.

5.5.1. *Časové omezení*

(84) Časové omezení může tedy být zaručeno nejen na základě zásady proporcionality, např. zda by dotyčné problémy mohla řešit kratší výjimka, nebo zda by delší výjimka vedla k neúměrné zátěži pro účastníky trhu. Nařízení stanoví *povinné* omezení pro několik účelů. Za prvé a především nařízení předpokládá, že obecný regulační rámec může být uplatňován na všechny situace na vnitřním trhu a že takové obecné uplatňování je pro společnost prospěšné. Ačkoli článek 64 uznává, že mohou být zapotřebí výjimky pro specifické situace, tyto výjimky jsou náchylné ke zvýšení složitosti celé soustavy a mohou být překážkou integrace také v sousedních oblastech. Odůvodnění výjimky kromě toho obecně vychází z technického a regulačního rámce v dané době a na dané topologii sítě. Všechny tyto situace se mění. V neposlední řadě je pro účastníky trhu důležité, aby byli schopni předvídat regulační změny v dostatečném předstihu. Takže všechny výjimky musí být časově omezené.

(85) Jediná situace, kdy nařízení stanoví obecné možnosti výjimek bez jakéhokoli časového omezení, se týká nejvzdálenějších regionů ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU, jež nemohou být ze zřejmých fyzických důvodů propojeny s unijním trhem s energií. To je snadno pochopitelné, protože tyto regiony nemají žádný dopad na vnitřní trh s elektřinou. Jelikož Kriegers Flak není nejvzdálenější region, je tedy třeba, aby zde bylo jasné a předvídatelné časové omezení výjimky.

(86) Žádost o výjimku navrhuje časové omezení na základě provozu a připojení tři větrných parků. Znění se tedy nezdá být časově neomezené. Tato podmínka však není dostatečně přesná, pokud jde o to, co ještě představuje „provoz“ původních větrných parků, a neumožňuje třetím stranám předvídat regulační rámec v dostatečném časovém předstihu.

(87) Aby se předešlo pochybnostem, mělo by být jasně rozpoznatelné, zda větrný park na moři připojený do soustavy Kriegers Flak stále ještě představuje jeden z původních větrných parků, nebo nikoli. Měla by být tedy v každém případě přidána podmínka, že ode dne, kdy některý ze tří větrných parků zastaví provoz jinak než pro běžnou údržbu nebo opravy s omezeným trváním nebo se stane předmětem výrazných úprav, což bude považováno za daný případ alespoň tam, kde je požadována nová dohoda o připojení, nebo pokud by se výrobní kapacita větrného parku zvýšila o více než 5 %, výroba z tohoto větrného parku se již nebude odečítat od celkové přenosové kapacity před výpočtem zbytkové kapacitu, čímž se zvýší dostupná kapacita pro obchod na propojovacím vedení.

(88) Pokud však jeden nebo dva větrné parky zastaví provoz nebo přestanou jiným způsobem těžit z výjimky, nesmí to mít negativní dopad na obchodní situaci ostatních větrných parků nebo provoz soustavy. Výjimka tedy nesmí být zastavena jen proto, že výroba jednoho z větrných parků již nemá nárok na *ex ante* odečtení z celkové přenosové kapacity, ale pouze v případě, že *všechny* tři větrné parky již nemají nárok na tento odpočet.

(89) Pokud jde o vhodnou dobu trvání výjimky, Komise podotýká, že okamžité uplatnění pravidel, z nichž se žádá o výjimku, by vyžadovalo značné změny v regulačních a obchodních ujednáních o soustavě Kriegers Flak s možnými negativními důsledky pro provoz větrných parků.

(90) Na druhou stranu Komise poznamenává, že udělení výjimky na tak dlouho, dokud budou větrné parky provozovány a zůstanou připojené, by mohlo znamenat, že výjimka by s ohledem na průměrnou životnost větrných parků na moři platila po dobu 20 let nebo déle. Taková dlouhá výjimka by mohla vést ke značným nevýhodám pro integraci trhu.

(91) Dále je důležité, aby výjimka nevytvářela pro soustavu Kriegers Flak neměnný a nepružný, poněkud cizí prvek v rozvíjejícím se regulačním rámci pro činnost na moři. Aby byla zajištěna dostatečná flexibilita, ale zároveň poskytnuta přiměřená jistota a předvídatelnost pro všechny strany projektu a ostatní účastníku trhu, měly by být stanoveny pravidelné přezkumy rámce schváleného v tomto rozhodnutí o výjimce.

(92) Komise proto musí nalézt rovnováhu mezi oprávněnými zájmy partnerů projektu Kriegers Flak a sousedních členských států, které důvěřují v zákonnost regulačního řešení vyvinutého pro první projekt svého druhu, a zájmy spotřebitelů a výrobců v EU, kteří mají prospěch ze zásady maximalizace přeshraničních toků.

(93) Komise bere v úvahu, že vývoj a provádění regulačního řešení, které nevyžaduje výjimku, jsou možné ([20]), ale budou potřebovat hodně času a přinesly by s sebou také značnou složitost. To samé platí i pro nutné smluvní úpravy nové regulace v souladu s pravidly EU. Jelikož je navíc regulační rámec pro hybridní aktiva na moři v současné době předmětem diskuze, měla by být poskytnuta dostatečná doba, aby se zabezpečilo, že tyto úpravy nemusí začít dříve, než byl zajištěn pevný a jasný základ. Proto se jeví jako vhodné udělit výjimku na dobu 10 let.

(94) Nelze však zcela vyloučit, že bude přesto zapotřebí trvalá výjimka pro udržení ekonomické rovnováhy a zajištění životaschopnosti soustavy Kriegers Flak i po tomto desetiletém období. Takže Komise může v odůvodněném případě tuto lhůtu prodloužit. Tato výjimka, včetně případných prodloužení, by neměla přesáhnout dobu 25 let, protože by to přesahovalo očekávanou zbývající životnost větrných parků.

(95) Přezkum Komise jakékoli žádosti o prodloužení zahrnuje posouzení, zda je možné, aby struktura projektu byla změněna takovým způsobem, který by umožnil plnou integraci soustavy Kriegers Flak do obecného regulačního rámce, např. pomocí definice nabídkových zón na moři. Jakákoli taková změna struktury projektu bude brát řádně v úvahu ekonomickou rovnováhu, jak je stanoveno v rozhodnutí o výjimce. Podrobný postup pro žádost o takové prodloužení a jeho udělení je uveden v oddíle 5.5.3.

([20]) Zúčastněné strany při konzultaci poukazovaly zejména na možnost rozvoje nabídkové zóny na moři pro tento projekt.

5.5.2. *Další podmínky*

(96) Pokud jde o další podmínky, které mají být uloženy, uložení zvýšení minimální kapacity dostupné pro obchod na jinak nezměněném projektu by přímo přispělo k znovuzavedení problému, jenž má být řešen prostřednictvím výjimky v těch hodinách, kdy jsou kabely soustavy Kriegers Flak přetíženy. Na druhou stranu, pokud tyto kabely nejsou přetížené, zásada maximalizace platí v každém případě, tedy maximální technicky proveditelná kapacita již musí být dána k dispozici, a to až do celkové přenosové kapacity přenosové soustavy.

(97) Přesto nelze v delším časovém horizontu prostor pro zvýšení dostupné kapacity zcela vyloučit. Zejména starší plány pro projekt stále ještě stanovily výstavbu dalších stejnosměrných kabelů, a tyto plány byly opuštěny vzhledem k 2,5násobnému zvýšení nákladů na potřebné součásti (viz body odůvodnění 40-42 výše). Proto není vyloučeno, že by tyto investice mohly být v budoucnosti provedeny. Zejména grantová dohoda o Kriegers Flak stanovila možnost integrace švédského větrného parku do soustavy Kriegers Flak a zvýšila možnost zvýšení kapacity v takovém scénáři.

(98) Kde nový technologický vývoj a vývoj na trhu či investice do nových větrných parků na moři v blízkosti Kriegers Flak činí aktualizaci stávající soustavy nebo výstavbu nových kabelů zvyšující dostupnou kapacitu pro obchod finančně životaschopnou (s přihlédnutím k potřebě zajistit bezpečný provoz soustavy Kriegers Flak a přilehlých soustav), tyto investice by měly být prováděny. V případě žádosti o prodloužení musí posouzení Komise rovněž uvést, zda lze tyto investice do dodatečné kapacity důvodně očekávat.

(99) Pokud poskytovatelé služeb flexibility ukazují uvnitř nebo v blízkosti soustavy Kriegers Flak konkrétní zájem o realizaci projektů, které by mohly zvýšit dostupnou kapacitu pro obchod s využitím služeb flexibility (např. ukládání nadměrné výroby z větru v bateriích na moři), tyto investice musí být řádně zváženy dotčenými vnitrostátními orgány s využitím jejich potenciálu ke zvýšení dostupné kapacity pro obchod až na minimální hodnotu stanovenou v čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině.

5.5.3. *Postup pro případné žádosti o prodloužení*

(100) Aby Komise posoudila, zda je výjimka stále nezbytná s ohledem na možné budoucí upřesnění a změny právního rámce pro hybridní projekty, oznámí vnitrostátní orgány Komisi v dostatečném časovém předstihu před koncem období výjimky, zda považují prodloužení výjimky za nezbytné. Pokud chtějí vnitrostátní orgány požádat o prodloužení současné výjimky, musí být společná žádost předložena v dostatečném časovém předstihu před koncem období výjimky, aby se umožnila důkladná analýza žádosti o prodloužení a včasné poskytnutí informací pro účastníky trhu o budoucím regulačním rámci pro Kriegers Flak. Každá taková žádost musí obsahovat analýzu nákladů a přínosů demonstrující účinky výjimky jak v soustavě Kriegers Flak, tak na regionální a evropské úrovni, porovnání alespoň možností pokračování výjimky v její současné formě, zvýšení dostupné kapacity provedením dalších investic a plnou integraci soustavy Kriegers Flak do obecného regulačního rámce pro hybridní aktiva na moři, který je použitelný v době podání žádosti o prodloužení.

(101) Kdykoli rozhoduje o žádosti o prodloužení, Komise bere v úvahu ekonomické zájmy připojených větrných parků a provozovatelů zapojených soustav, ale i širší sociální a ekonomické dopady výjimky na regionální a evropské úrovni. Zejména musí přezkoumání zjistit, zda a jakým způsobem by soustava Kriegers Flak měla být začleněna do širšího regulačního rámce pro hybridní aktiva.

(102) Aby bylo možné vzít dostatečně v úvahu změny regulačního rámce, jakož i vývoj technologií a trhu, případná prodloužení (byla-li přidělena), by měla být časově omezena.

(103) Pokud Komise dojde k závěru, že je za účelem udělení prodloužení nutné provést změny regulačního přístupu, jak je stanoveno v tomto rozhodnutí, nebo je v zájmu zesílení hospodářské soutěže nebo tržní integrace nezbytné vytvořit jiné podmínky, musí se poskytnout dostatek času k jejich provedení a případné změny dostupné přeshraniční kapacity dát s dostatečným předstihem na vědomí ostatním účastníkům trhu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kombinovanému zařízení sítě Kriegers Flak se uděluje výjimka z ustanovení čl. 16 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943. Při výpočtu, zda je dosaženo minimální úrovně dostupné kapacity pro obchod mezi zónami, se jako základ kapacity pro výpočet minimální kapacity nepoužije celková přepravní kapacita, ale zbytková kapacita po odečtení kapacity, která je nutná k tomu, aby se výroba elektřiny pomocí větrných parků připojených na kombinované zařízení sítě Kriegers Flak předpokládaná na následující den přepravila do příslušných vnitrostátních soustav na pevnině.

Ustanovení čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2019/943 zůstává plně použitelné a účastníkům trhu je v souladu s bezpečnostními normami bezpečného provozu sítí zpřístupněna maximální úroveň kapacity kombinovaného zařízení sítě Kriegers Flak a přenosových sítí ovlivněných přeshraniční kapacitou kombinovaného zařízení sítě Kriegers Flak, a to až do celkové kapacity sítě kombinovaného zařízení sítě Kriegers Flak.

Článek 2

Výjimka podle článku 1 zahrnuje všechny odkazy na minimální kapacitu, která má být zpřístupněna pro obchod podle čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) 2019/943, v nařízení (EU) 2019/943 a v nařízeních Komise na základě tohoto nařízení.

Článek 3

Výjimka podle článku 1 se použije po dobu deseti let od přijetí rozhodnutí Komise. Tato doba může být prodloužena Komisí podle článku 4. Celková doba trvání této výjimky včetně případných prodloužení nepřekročí 25 let.

Pokud kterýkoli ze tří větrných parků připojených ke kombinovanému zařízení sítě Kriegers Flak zastaví provoz jinak než pro běžnou údržbu či opravy s omezenou dobou trvání, nebo se takové větrné parky stanou předmětem významných úprav, prognózy elektřiny, která má být vyrobena tímto větrným parkem již nesmí být odečítány podle článku 1, čímž se zvyšuje dostupná kapacita pro obchod na propojovacím vedení. Přerušení výroby v důsledku nízkých tržních cen nebo pokynů od provozovatelů soustav se nezohledňují. Změny se považují za významné, přinejmenším pokud se požaduje nová dohoda o připojení nebo pokud se výrobní kapacita větrného parku zvýší o více než 5 %.

Článek 4

Dánské a německé orgány mohou požádat Komisi o prodloužení období výjimky stanoveného v článku 3. Každá taková žádost musí být podána v dostatečném časovém předstihu před koncem období platnosti výjimky. Každá žádost o prodloužení výjimky zahrnuje analýzu nákladů a přínosů regulačního přístupu zvoleného na základě výjimky, včetně kvantitativní analýzy. Její součástí je rovněž analýza možných alternativních řešení, zejména integrace kombinovaného zařízení sítě Kriegers Flak do obecné regulované soustavy pro hybridní aktiva na moři platné v dané době, vytvoření samostatné nabídkové zóny na moři pro kombinované zařízení sítě Kriegers Flak a/nebo provedení dodatečných investic do zvýšení dostupné přenosové kapacity. Pokud Komise na základě žádosti o prodloužení dojde k závěru, že je nutné provést změny regulačního přístupu, jak je stanoveno v tomto rozhodnutí, nebo je v zájmu zesílení hospodářské soutěže nebo tržní integrace nezbytné vytvořit jiné podmínky, musí se poskytnout dostatek času pro jejich provedení a případné změny dostupné přeshraniční kapacity dát s dostatečným předstihem na vědomí ostatním účastníkům trhu.

Článek 5

Pokud poskytovatelé služeb flexibility projeví konkrétní zájem o realizování projektů, které by využitím služeb flexibility mohly zvýšit dostupnou kapacitu pro obchod v kombinovaném zařízení sítě Kriegers Flak, musí dánské a německé orgány tyto investice řádně zohlednit a využít přitom jejich potenciál ke zvýšení dostupné kapacity pro obchod až na minimální hodnotu stanovenou v čl. 16 odst. 8 nařízení o elektřině. Pokud jsou takové investice do kombinovaného zařízení sítě Kriegers Flak navrženy, ale nejsou umožněny, vnitrostátní orgány o tom uvědomí Komisi.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království a Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 11. listopadu 2020.

Za Komisi
*Kadri*SIMSON
členka Komise